Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32271
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

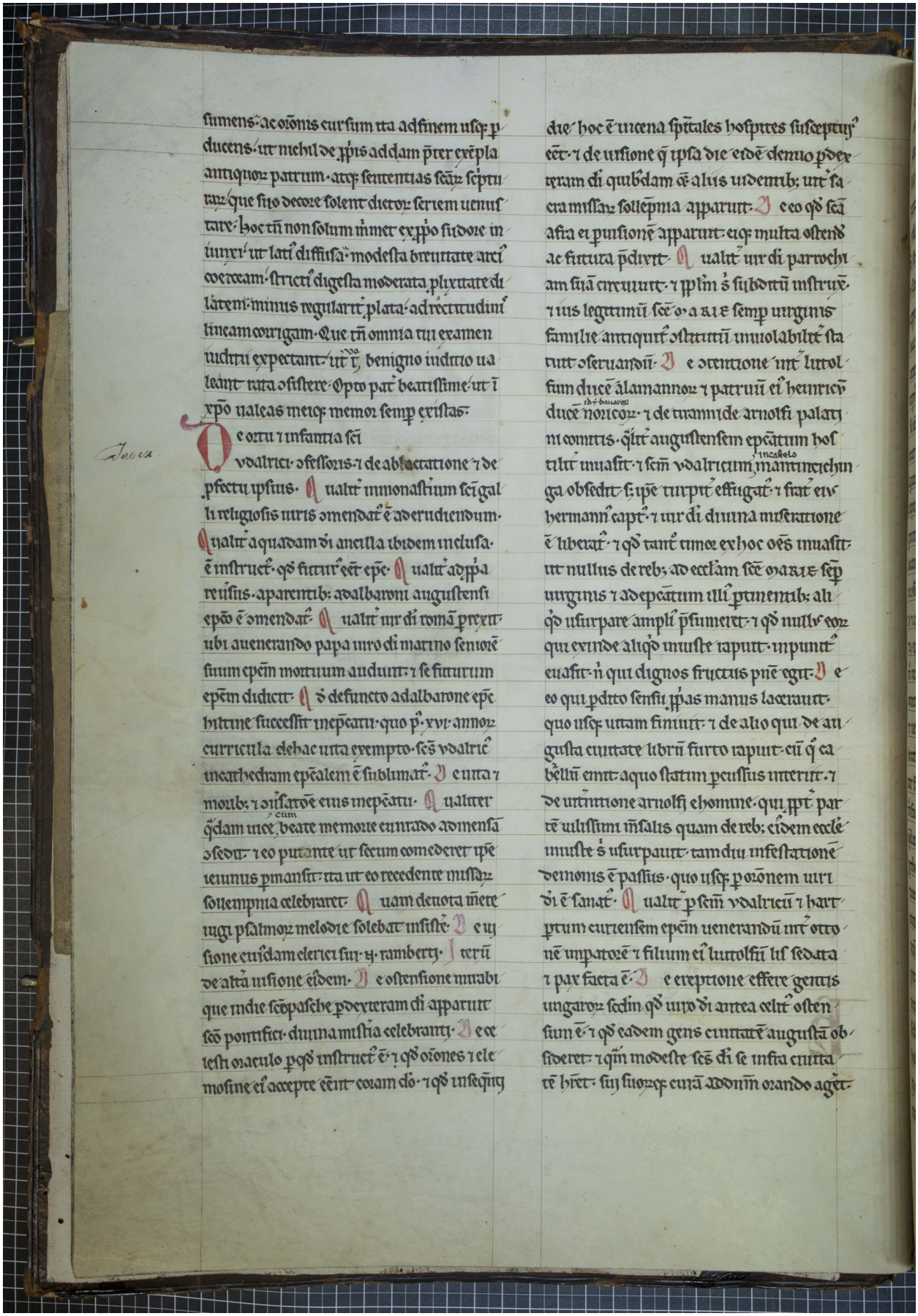

sumens. ac oōnis cursum rta ad finem usq; p
ducens. ut michil de ꝓpis addam ꝑter exēpla
antiquor patrum. atq; sententias scār sēptu
ar que sito decore solent dictor seriem uenus
tare. hoc tñ non solum mmet exp̄o studore in
uenire ut lati diffusa modesta breuitate arci
coercam. strictī digesta moderata plexitate di
latem minus regulariter plata. ad rectitudini
lineam corrigam. Que tñ omnia tui examen
uestri expectant. ut ꝑ benigno iudicio ua
leant rata esistere. Opto pat beatissime. ut ī
xp̄o ualeas meq; memor semp existas.

De ortu ⁊ infantia sci
vdalrici. ofessoris. ⁊ de abstractione ⁊ de
pfectu ipsius. Q ualit unmonasticum sci gal
li religiosis uiris ꝛmendat ē ad erudiendum.
Q ualit a quadam di ancilla ibidem inclusa.
ē instruct. qd futur eēt ep̄e. Q ualit ad ꝓpa
re usus. aparentib: adalbaroni augustensi
ep̄o ē ꝛmendat. Q ualit ur di romā pr̄exit
ubi auenerando papa uro di marino senior
suum ep̄m mortuum audiuit. ⁊ se futurum
ep̄m dicebat. Q d defuncto adalbarone ep̄e
bitine successit in ep̄catu. quo p. xvi. annor
curriculo. de hac uita exempto. ses vdalric
in cathedram ep̄calem ē sublimat. De uita ⁊
moribus ⁊ ꝛusatōe eius in ep̄catu. Q ualiter
q̄dam uice, beate memorie cum rado ad mensa
sedit. ⁊ eo putante ut secum comederet ip̄e
ieiunus pmansit. rta ut eo recedente missar
solempnia celebraret. Q uam deuota mente
iugi psalmor melodie solebat insiste. De uj
sione cuīdam clerici sui. y. ramberti. ī terū
de alta ulsione eīdem. De ostensione mirabi
que in die scōpasche pdexteram di apparuit
scō pontifici. diuina missa celebranti. De ec
lesi oraculo pqd instruct ē. ⁊ qd oōnes ⁊ ele
mosine ei accepte eēnt coram dō. ⁊ qd insequti

die hoc ē in cena sp̄tales hospites suscepturus
eēt. ⁊ de ulsione q ipsa die ed ē denuo pdex
teram di quibdam ē aliis uidentib: ut sa
cra missar solleēpnia apparuit. De eo qd sca
afia ei pulsionē apparuit. eq; multa ostend
ae futura pdixit. Q ualit ur di parrochi
am suā circuiuit. ⁊ ꝓlm s subditū instruē.
⁊ ius legitimū sce o a ꝛ ie semp uirginis
familie antiquit ostitutū inuiolabilit sta
tuit oseruandū. De ordinatione int lutol
fum ducē alamannor ⁊ patruū ei henricū
ducē ts bauaror. ⁊ de tirannide arnolfi palati
ni comitis. qlit augustensem ep̄catum hos
tilit uuasit. ⁊ scm vdalricum mantincichin
ga obsedit. si ip̄e turpit effugat. ⁊ fiat ei
hermann capt. ⁊ ur di diuina miseratione
ē liberat. ⁊ qd tant timor ex hoc oēs inuasit
ut nullus de reb: ad eccl̄am sce o a ꝛ ie sep
uirginis ⁊ ad ep̄catum illi pruenirib: ali
qd usurpare ampli p̄sumeret. ⁊ qd nullus eor
qui exinde aliqd iniuste rapuit. impunit
euasit. n qui dignos fructus pnē egit. De
eo qui pdicto sensu ꝓpias manus laceraut.
quo usq; uitam finiuit. ⁊ de alio qui de au
gusta ciuitate libri furto rapuit. eū q ea
bellū emit. a quo statim pcussus interiit. ⁊
de ultimatione arnolfi ehomine. qui ꝓt par
tē ultimi insalus quam de reb: eīdem eccle
iniuste s usurpauit. tam diu infestatione
demonis ē passus. quo usq; p oōnem uiri
di ē sanat. Q ualit p scm vdalricū ⁊ hart
ꝓtum curiensem ep̄m uenerandū int otto
nē imperatorē ⁊ filium ei lutolfū ils sedata
⁊ pax facta ē. De eripione effere gentis
ungaror secin qd uiro di antea celit osten
sum ē. ⁊ qd eadem gens ciuitate augusta ob
sideret. ⁊ qm modeste ses di se infra ciuita
te hret. suis suor q ciuā addnm orando agēt.